

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 2. 2019 v Mostě v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Tampové a přísedících Elišky Tychtlové a Blaženy Vodrážkové,

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení], narozený dne [datum] v [příjmení] [jméno] (SVK), bez zaměstnání, doručovací adresa [adresa],

je vinen, že

1) v prosinci 2017 v [obec], [ulice] [adresa], u občerstvení [příjmení] osobně řekl poškozené [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], že si má rozmyslet, co řekne policii, že jí klidně profesně a jinak zlikviduje, čímž reagoval na skutky, pro které na obžalovaného byla následně dne 2.2.2018 pod č.j. [číslo jednací] podána státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v [obec] obžaloba pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (věc vedena u Okresního soudu v Mostě pod sp.zn. [spisová značka]), kdy v dané trestní věci poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení] vystupovala v postavení poškozené a svědka,

tedy

jiného pohružkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a spáchal takový čin na svědkovi

2) v období od října roku 2017 do nejméně 18.dubna 2018 opakovaně zasílal poškozené [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození], 10 až 20 obtěžujících textových zpráv denně, a několikrát denně, v denní i noční dobu, se jí pokoušel telefonicky kontaktovat z různých telefonních čísel ([tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo]), vyhledával její osobní blízkost tím, že chodil k místu jejího trvalého pobytu a také na adresu advokátní kanceláře v [obec], kde poškozená pracuje, což narušovalo běžný způsob života poškozené, která se nemohla soustředit v práci, v důsledku

telefonátů musela měnit svůj pracovní program a narychlo opouštět své pracoviště, kdy vše vyvrcholilo tím, že dne [datum] přibližně v 15:30 hodin, v [obec], na [příjmení] [jméno], v době když byl obžalovaný venku se společným nezletilým synem [jméno] [příjmení], [datum narození], poškozené v předmětnou dobu zatelefonoval a křičel na ní, co udělala se synem, že je kluk v hrozném stavu, a sdělil jí, že jí udá na policii a na sociálku, a pokud do 5 či 10 minut nebude v [obec], tak jí zlikviduje, načež poškozená po těchto slovech ze svého pracoviště v [obec] urychleně odjela do [obec], kde ji obžalovaný na [příjmení] [jméno] urážel slovy: "ty svině, ty kurvo litvínovská, já ti ještě ukážu, já s tebou zatočím, to ještě uvidíš", čímž v poškozené vzbudil důvodné obavy o svůj život a zdraví,

přičemž byl rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 8.1.2013, č.j. [číslo jednací], který nabyl právní moci téhož dne, uznán vinným mj. přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

tedy

jednak jiného pohružkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví, vyhledával jeho osobní blízkost, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a omezoval v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví

jednak na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně

čímž spáchal

ad 1) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) z.č. 40/2009 Sb. trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

ad 2) jednak přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. zákoníku,

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

u skutku ad 1)

za tento zločin a trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku

podle § 175 odst. 2 tr.zákoníku a § 43 odst. 2 tr.zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dva a půl) roku.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu tří (3) roků.

Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.6.2018 č.j. 5 T 15/2018-45, který nabyl právní moci dne [datum], jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

u skutku ad 2)

podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku, § 62 odst. 1 tr.zákoníku a § 63 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 (dvě stě) hodin.

Odůvodnění:

1. Shora uvedený skutkový stav byl zjištěn v hlavním líčení zejména z výpovědí poškozené [jméno] [příjmení], slyšených svědkyň [příjmení], [příjmení] a [anonymizováno], ze závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a psychiatrie a důkazů listinných. Soud při zahájení hlavního líčení poučil obžalovaného o možnosti vznést námitku podjatosti soudce dle § 30 odst. 1 tr.ř. a o možnosti vzít zpět prohlášení o vzdání se obhájce dle § 36b odst. 3 tr.ř. Obžalovaný námitku podjatosti nevzněl a nevzal zpět prohlášení o vzdání se obhájce.

2. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v přípravném řízení využil zákonného práva a nevypovídal. V hlavním líčení uvedl, že pokud se týče skutku pod bodem 1), pak k tomuto se vyjadřoval v hlavním líčení v té věci (pozn. [spisová značka]). Když to následně soud neposoudil jako trestný čin, tak se asi nemohl dopouštět vydírání na svědkovi. Pokud se týče události u McDonaldu, neví, které setkání to mělo být, setkali se tam vícekrát, vždycky u toho byly děti. Před svátky se tam potkal s [jméno] a s [jméno], ale předtím u toho vždycky byl [jméno]. Jsou tam kamery, popírá, že by použil taková slova, že ji zlikviduje nebo nějakou vulgaritu. Je to matka jeho dítěte, váží si jí, chová k ní úctu. Není pravda, že by použil vůči ní nějakou vulgaritu. Ruku na ni nikdy nezvedl. Hrubé slovo je pro něho i, vole“. Po sdělení obvinění v předchozí věci spolu mluvili, ale bylo to klidným tónem. Chtěl vědět, čeho tím chce dosáhnout, proč to všechno překroutila a zveličila. Popírá, že by jí říkal, že ji profesně zlikviduje, aby si rozmyslela, co má říkat na policii. To proti ní nikdy nepoužil, ani fyzicky, ani vulgárně. Toto probírali asi u toho McDonaldu, potkali se tam asi v prosinci 2017, nezapisoval si to. Pokud s ní řešil trestní oznámení, byl u toho vždy syn [jméno] a také její starší syn. Řešili to u stolu, byli tam na jídle. Nestalo se to tak, že by tam byla ona s dětmi a on k nim přistoupil, byla to schůzka. Přesto, že poškozená měla policejní ochranu, potkávali se běžně, chodil k ní domů, předával jí syna na zimním stadionu po tréninku. Při jednání soudu řekla větu, „ono to asi ani jinak nejde, když máte dítě společně“. K dotazu, zda se stalo, že s ní mluvil o předchozím trestním řízení a ona říkala, aby ji nevyhrožoval, uvádí, že jí klidným tónem říkal, čeho tím chce dosáhnout, že mají spolu dítě, tak tehdy řekla, „ty mě chceš vydírat“, nebo něco takového, více se s ní o tom nebavil. Když jí psal SMS zprávy, tak tam psal, „nestojím proti tobě, nejsem tvůj nepřítel“. Celou věc poté zklidňoval a ustupoval. Nastaly problémy kvůli synovi, protože začala dělat problémy ona. Psal jí, kdy uvidí syna, 2 dny mu nezvedala telefon, nedávala mu syna. O syna se do 4 let staral, byl na rodičovské dovolené, vychovával ho. Syn měl k němu větší vztah než k ní, což jí vadilo, začala brečet, že by s ním také ráda byla, ale že musí chodit do práce.

Ke skutku bod bodem 2) obžaloby sdělil, že to byla běžná komunikace, psali si a i dnes si píše SMS zprávy, není jich [číslo], ale pokud si začnou něco vysvětlovat, je to [číslo] SMS zpráv denně. Nevídí na tom nic špatného, když mají spolu syna. Pokud ji nemohl navštěvovat, tak s ní takto komunikoval. SMS zprávy psala i ona. Odmítá, že by psal v noční dobu, večer psal maximálně do 22.00 hodin. Neví, že by psal z různých telefonních čísel, už léta má jedno telefonní číslo, které používá. V SMS zprávách ji nevyhrožoval. Pokud jde o navštěvování v místě pracoviště, poškozená má advokátní kancelář v centru [obec]. Hlavní pošta sídlí 50 metrů naproti od její kanceláře, kam si běžně chodí pro poštu. Vídávají se tam, vídá tam i její asistentku, kolegu, i ji potkal na parkovišti. Má tam obvodního lékaře, je to všechno v centru. Bydlí v ulici [ulice], což je také 200 metrů. Neví, že by ji vyhledával. Nevstupoval bezdůvodně do prostor, kde se nachází její kancelář. Dole je restaurace, nahoře je kancelář, kam se nedostane, pokud nezazvoní. Bez domluvy tam nikdy nevstupoval. Než došlo k tomuto konfliktu, tak jí v kanceláři pomáhal, maloval tam, dělal regály. Poté, bez domluvy, by ho tam nikdo nepustil. Je tam asistentka, je tam zvonek. Nebyl důvod tam vcházet.

K dotazu, zda psal SMS zprávy, které nedávaly smysl, uvádí, že to mohlo stát. Měl rozbitý displej a lidé si stěžovali, že jim přicházejí SMS zprávy, které jim nepatří. Bylo to po dobu 14-ti dnů. Nikdy ji nevyhrožoval, k ničemu ji nenutil, nic nepřikazoval. Pokud jí chodily nějaké SMS zprávy, mohla si ho zablokovat. K dotazu, zda mu poškozená opakovaně psala, aby ji nekontaktoval, takto napsala jednou nebo dvakrát, ale mají spolu syna. Pokud mu bylo předestřeno, že ne všechny SMS zprávy,

kteří jí posílal, se týkaly [jméno], uvedl, že to byla běžná komunikace, měl ji jako partnerku. Pokud poškozená na SMS zprávy neodpovídala, tak byla v práci, většinou odpovídala. Rozešli se, ale měl u ní osobní věci, musel s ní komunikovat, nebyl odstěhovaný. Společně žili od roku 2011 do června 2017. Seznámili se pracovně, byla jeho advokátka. Vztah začal tehdy, když měl incident v [obec], že měl střílet po policistech. Věděla, kdo je a neměla z něho tehdy strach. Dne 18.4.2018 byl pro [jméno] ve školce. Zdál se mu malátný, byl divný, mluvil všelijak. Byli spolu na pizze. Poškozené telefonoval, že je [jméno] špatně. Neříkal jí, ať přijede za 10 minut, když byla v [obec]. Ví, že to nejde stihnout. Řekl jí, že jsou v [obec] na náměstí, ona říkala, ať tam počká, že přijede. Přišla, v klidu jí řekl, že [jméno] je špatně, ať ho odveze na vyšetření. Ona to rázně odmítla. Asi na ni zavolal policii, že si přeje, aby byl kluk odvezen do nemocnice na vyšetření. Ona ho sebrala, odešla pryč, rozešli se. Odmítá ty vulgarity, ještě před dítětem. Pokud mu bylo soudem předestřeno, že měl psát SMS zprávu, „jebe, jebe, co ti jebe, kokota si budu honit i v [obec] na lavičce“, tak k tomu uvedl, že to byla vždy reakce na něco. Ona byla nervózní, zeptal se, zda má nedostatek sexu nebo něco takového, na to konto říkala, že má hodně mladých kluků. Byly to takové partnerské dohady. Jebe, jebe je z písničky od Rytmuse, to další byla určitě reakce na něco. Na policii ani OSPOD nešel, policie na náměstí přijela na zavolání. Byli s [jméno] na pizze, pak se dozvěděl, že jí zemřel otec, možná, že ten kluk byl tím zasažen. Poté šel z náměstí k ní domů, kde se u brány potkal s její matkou, to se dozvěděl, že jí zemřel otec.

K dotazu, zda se od října 2017 do dubna 2018 zdržoval poblíž bydliště poškozené v době, kdy tam neměl být nebo kdy nebyl pozván, uvedl, že určitě ne, vždycky to bylo po telefonické domluvě. I přesto, že měla ochranu, tak když byl se synem v [obec] na plavání, chtěla, aby ho přivezl domů, běžně chodil k ní domů. Mimo domluvy tam byl jednou, šel kolem, měl pro syna nějaké dárky, které mu chtěl předat. Poškozená nezvedala telefon, zazvonil tam večer cca ve 21.30 hodin. Chtěl mu předat ty dárky, nikdo nevycházel, odešel. Vztahy se v současné době uklidňují. On poškozené ustupuje. Ona nedodržuje nařízení soudu. Píše jí SMS zprávy, „kdy uvidím kluka“, ona napíše, „zaplatil jsi výživné, zaplať, uvidíš, nezaplatíš, neuvidíš“. K dotazu, zda syna vídá, uvedl, že v neděli mu poškozená měla syna předat, napsala, že je nemocná. Takhle je to vždycky. Jinak se situace zklidnila, potkávají se.

Poškozená 18.4. nechtěla odvézt syna k lékařce, odešla. Jeho tam legitimovala policie. Pak šel k ní domů zjistit, zda byla na vyšetření. Nepamatuje si, kdo na náměstí volal policii, těch věcí bylo více, nepamatuje si to. Details z náměstí si nepamatuje, protože těch setkání, dohadů bylo více, nikdy ji nenapadal. Má psychologický posudek, kde se uvádí, že nejedná v afektu, dokáže se ovládat. Dělal profesionálně sport, byl i na olympiádě, to ani nejde, aby člověk byl nervák. Popřel, že by v době od října 2017 do dubna 2018 bral nějaké drogy.

3. Poškozená [jméno] [příjmení] byla slyšena jako svědkyně z oddělené výslechové místnosti, kdy obžalovaný byl přítomen jejímu výslechu a mohl jí klást otázky. Uvedla shodně jako v přípravném řízení, že s obžalovaným žili ve společné domácnosti asi 5-6 let. V červnu 2017 se rozešli, protože soužití již dlouhou dobu nefungovalo. Mají spolu syna, proto se museli nadále stýkat, což v průběhu léta 2017 probíhalo bez problémů. Obžalovaný s ním byl i na dovolené u rodičů na Slovensku. Od září 2017, kdy syn začal chodit do školky, se s obžalovaným stýkal 2-krát až 3-krát týdně, pondělí, středa a o víkendu. V pondělí a ve středu s ním chodil na hokejové tréninky v [obec], vyzvedl si ho ve školce, poté s ním trávil odpoledne až do večera, kdy s ním byl na tréninku. Od září se chování obžalovaného změnilo a vyvrcholilo v říjnu těmi incidenty, které jsou nyní řešeny v rámci přestupkového řízení (pozn. soudu – věc sp.zn. 6T 22/2018). Už tam pozorovala, že se chová jinak než dříve. Na tyto skutečnosti ji upozorňovali i ve školce. Následně probíhalo vyšetřování v první trestní věci, kdy měla krátkodobou ochranu. Poté bylo zdejším soudem vydáno usnesení o zákazu, aby se přiblížil k ní a k jejímu staršímu synovi [jméno]. Předběžné opatření skončilo někdy na konci listopadu 2017. I po dobu předběžného opatření, obžalovanému umožňovala, aby se prostřednictvím známých se synem stýkal, tzn., aby si ho vyzvedl ze školky, a následně ho prostřednictvím např. kamarádky nebo v kanceláři přes asistentku přivedl zpět a se synem mohl

být. Koncem opatření si vymíňoval, aby u toho byla ona, jinak syna nepředá. Když opatření o zákazu styku skončilo, obžalovaný ji požádal, aby se v [obec] sešli a mohli si o synovi promluvit. Předpokládala, že to bude pouze ohledně syna. Nicméně při této schůzce na ni obžalovaný vystartoval, že chce mluvit na téma té trestní věci, kde na něj podávala trestní oznámení. Říkal, aby si uvědomila, kdo je osoba blízká, že je pro ni pořád osobou blízkou a z praxe to musí dobře znát. Ať si rozmyslí, jak bude hovořit, aby neříkala nic, jinak ji profesně zlikviduje a ublíží jí i v osobním životě. Tuto schůzku rychle ukončila, ještě mu řekla, že pokud jí bude dále vyhrožovat, že to půjde oznámit na policii. V McDonaldu řekl, ať to těm buzerantům jde oznámit, že je stejně svlékne z uniforem. Kvůli synovi se stýkali dále. Snažila se, aby to bylo tak, že ho vyzvedne ze školky, aby nemuseli být v přímém kontaktu, a poté, že si ho převezme na zimním stadionu, aby při kontaktu byli lidé, protože měla strach. Už tenkrát měla podezření, že bere drogy a užívání má na něj negativní vliv, je agresivní, zlý. V prosinci 2017, někdy na [jméno], jí volali nějakí lidé z [obec], bylo cca 22.30 hodin s tím, že ji upozorňují, aby si na něj dala pozor, že fetuje a je zlý, agresivní, aby se jí a dětem něco nestalo. Když hovor skončil, tak najednou ve 22.30 hodin v noci někdo zvonil u nich u domu. On tam stál, měl zaparkované auto přes silnici a zvonil jak šílený na dům. Měla strašný strach, děti spaly. Zavolala policii, která je do rána hlídala. Tyto nečekané návštěvy se pak staly ještě někdy na jaře loňského roku, kdy např. kolem 7.00 – 7.30 hodin v sobotu u nich začal jak šílený zvonit a podle jejich subjektivních pocitů vůbec nevěděl, co se děje, kde je, nebyl schopen žádné komunikace. Naložila děti do auta a odjely pryč. Skutečnosti, které se týkaly toho, že ji opakovaně upozorňoval na to, ať tzv. “drží hubu” a nikde to neoznamuje, se staly ještě několikrát při předávání syna po tréninku na zimním stadionu v [obec], kdy musela rychle nastoupit a odjet. V zimě loňského roku mu byl odebrán řidičský průkaz za řízení pod vlivem drog, takže poté jezdil vlakem z [obec] do [obec]. Ze zimního stadionu se musel nějak dostat na vlakové nádraží. Ze začátku se snažila vyhovět, vozit ho na nádraží, aby stihl vlak, ale po tom chování, které k ní měl, to odmítala. Takže častokrát ji tam atkoval výhrůžkami fyzickou likvidací, verbálně, řval na ni. Syna rychle naložila do auta a snažila se odjet. Opakovaně na ni plivnul, na zem k botám. To trvalo do dubna 2018, kdy to vyvrcholilo toho 18.4 na náměstí v [obec]. Byla v zaměstnání v kanceláři v [obec], měla od obžalovaného telefonáty, ať se ihned nebo do 5 – 10 minut přemístí do [obec], kde je, že kluk je ve špatném stavu, že na ni zavolá sociálku, dětskou doktorku, policii, že kluka zlikvidovala a jestli neprijede, že zlikviduje i ji. Stála v kanceláři u sekretářky, rychle naskočila do auta, byla vyděšená. Rychle jela do [obec], nevěděla, co se děje. V průběhu toho s ním telefonovala. Volala asistentce, aby sehnala číslo na OSPOD, že tam musí zavolat, protože měla strach, aby se něco nestalo synovi. Když přijela na náměstí, tak on do telefonu říkal, že tam nejsou, ale ona je viděla. Snažila se držet hovor, aby se něco nestalo. Seděl tam se synem na lavičce. Syn byl úplně zkamenělý, nemluvil, nehýbal se, byl vyděšený z jeho chování. Popadla syna, hokejovou tašku hodila do auta, nastoupila a řekla mu:, [jméno] prosím tě, přestaň se takhle chovat, a jestli se takhle nepřestaneš chovat, budeš fetovat dál, tak já ti toho kluka dávat nemůžu“. Poté nastala nějaká ta anabáze, že on volal policii, ti přijeli k ní domů, kde hovořili s maminkou. On tam snad přijel taxíkem. V mezidobí byla ona na OSPOD, aby to oznámila, a poté šla podat trestní oznámení, protože už to nezvládala psychicky. Byl to z jeho strany hrozný nápor, ty půlroční ataky. On neustále telefonoval, i v ten den toho 18.4, kdy ujela z náměstí, seděla na policii a on pořád volal, psal zprávy. To bylo od rána do večera, nemohla se soustředit na práci, na děti. Hlavně měla strach, aby se jim něco nestalo. K fyzickému konfliktu nikdy nedošlo. Když spolu žili, hovořil tak, že všechno je nějaká minulost, že ví, že takhle se žít nedá, že se všechno srovná, myslela, že to tak bude i s nimi. Nikdy jí neublížil, ale to chování bylo určité pod vlivem drog, měla z něj strašný strach. Měla strach o sebe a o děti. Jeho chování se změnilo až v září 2017 po rozchodu. On si od ní bral postupně věci, protože se někam stěhoval. Když si šel pro věci a [jméno], tak na ni měl verbální připomínky. V průběhu léta to brala tak, že je to v důsledku rozchodu, ale v září to mělo raketový sestup, už to bylo jiné. Předtím ho pod vlivem drog nezažila. Osobně u něho drogy neviděla. Před prosincem 2017 podávala trestní oznámení v souvislosti s říjnovými událostmi, kdy napadl fyzicky pána v [obec] za přítomnosti staršího syna [jméno]. Byl to hokejový trenér od

[jméno] ze 7.třídy, se kterým se někde potkal, když venčil psa. [jméno] jí také říkal, že obžalovaný opakovaně kolem jejich domu projížděl. [jméno] tomu nepřikládal význam. Obžalovaný si vyzvedával [jméno] ze školky a zřejmě předtím tam jel, viděl tam [jméno] s panem [příjmení] a tam ho fyzicky napadl před synem. Když spolu mluvili v prosinci 2017 v McDonaldu, to mluvili o této záležitosti. V té době věc byla v rámci přípravného řízení, nebo neví, zda již měl sděleno obvinění, ale to byly ty události, kdy on jí opakovaně říkal, že jestli to na policii řekne, že jí zlikviduje, ať si uvědomí, kdo je osoba blízká. To jí psal i do zpráv, ať toho nechá. U rozhovoru nikdo další nebyl, nebyly tam ani děti. Děti byly ve škole a ve školce. Pokud obžalovaný uvádí, že s ní komunikoval proto, že spolu mají syna a musí spolu řešit záležitosti, co mají bývalí partneři, k tomuto uvádí, že to je pravda, řešit věci ohledně syna musí, ale měli nastavený režim pondělí, středa a jeden den o víkendu. Zprávy nebyly ohledně tohoto, zprávy a telefonáty se tohoto netýkaly. Chtěl po ní, aby mu pomohla s nějakou trestní věcí, to odmítala, tak na ni plival, řval na ni. Zprávy a volání nebyly kvůli synovi. Kvůli synovi žádný problém neměli. Dodnes má obžalovaný problém s placením výživného. Když věděla, že nemá práci a platit výživné nemůže, nic po něm nepožadovala. Obžalovaný neměl důvod, aby se pohyboval u jejího bydliště. Syna přebírala na zimním stadionu. O víkendové návštěvy se scházeli na nádraží v [obec], protože neměl auto. Obžalovaný jí syna domů nepřivázel. Pokud jde o kontakty kolem kanceláře, tam se pohyboval nesčetněkrát. Když měl zapůjčené vozidlo, modrou Škodu Octavia, tak ho viděla třeba 3-krát denně, jak tam jezdí, projíždí parkoviště a kouká, kde má auto. Poté jí psal, „proč jsi ještě v práci, proč nejsi u dětí, koukej jít domů“. Opakovaně ho tam viděla asistentka. Do restaurace v domě, kde má kancelář, obžalovaný nikdy nechodil, jednou tam byl s ní na obědě. Jeho chování si vysvětluje tak, že ji hlídal, kontroloval, kde je a na to navazovaly ty zprávy. Neví, z jakého důvodu ji hlídal, nedokáže si to vysvětlit. Myslí si, že kdyby nefetoval, nechoval by se takto, nebo zda neunesl rozchod, neví, pro ni je to nevysvětlitelné. [obec] jsou malé a díky práci, kterou dělá, zná spoustu lidí a ti ji upozorňovali, že se může něco stát, ať si dá pozor, že fetuje. Neví, proč se zaměřil na ni, neví, jestli jí chtěl ublížit. Ale ten tlak z jeho strany, kontaktoval ji telefonicky již ráno cestou do práce. Sbíral 4 telefonní čísla. Když se číslo objevilo na displeji, rozklepala se. Mlel nesmysly, pořád dokola. Psal nesmyslné zprávy, „teď začala love show“, „ještě uvidíš, počkej, přijeli kamarádi ze Slovenska, teď se teprve ukáže kdo s koho, na to se nezapomíná“, pořád takovýto podtext. V ní to pořád vzbuzovalo obavu, co tím myslí, kam až zajde. Telefonní čísla poskytla policii, a to i SMS zprávy. K dotazu, jak obžalovaný reagoval dne 18.4 na to, že mu syna nebude dávat, tak na ni začal rvát, ty kurvo, ty píčo litvínovská, já ti ještě ukážu, já tě zlikviduju“, rychle zavřela dveře auta, zacvakla zámky, on rval za kliku. Z náměstí rychle ujela pryč. Jela na OSPOD. Když tam byla, tak jí volal příslušník policie z [obec], kde se nachází, že pan [příjmení] oznámil, že dítě je ve špatném psychickém a fyzickém stavu, že ho týrá nebo mu ubližuje. Policisté se jí ptali, zda je syn v pořádku. Řekla jim, že [jméno] je v naprostém pořádku, nic mu není a je zrovna u paní [příjmení] na OSPOD. Obžalovaný mezitím přijel do místa jejího bydliště a tam se dožadoval komunikace s [jméno] a s maminkou, která u nich právě byla. K dotazu, zda se krátce před [číslo] stala nějaká událost, která by mohla na [jméno] působit, že by byl zamlklý, divný, že by se otci při kontaktu nezdál, uvádí, obžalovaný pořád tvrdil, že [jméno] zvrací a je ve špatném stavu, ale [jméno] byl v pořádku, normální. Neví, zda na čtyřletého chlapce mohlo zapůsobit to, že zemřel jeho děda, samozřejmě to zapůsobilo na ni, ale synovi se nic nestalo, [jméno] je, a celou dobu byl, v naprostém pořádku. Nicméně od té doby je vztah k otci jiný, nemluví o něm. [jméno] byl na té lavičce ztuhlý, nemluvil, nemluvil až do večera. Normálně komunikovat začal až druhý den ráno. Ona s ním o tom nemluvila, snažila se, aby v něm tu událost nepodněcovala.

V současné době je obžalovaný oprávněn se se synem stýkat jednou za týden za přítomnosti její nebo třetí osoby. Nikoho třetího však nemá, nikdo se s ním stýkat nechce. Za předpokladu, že se domluví a on přijede, tak se se synem vidí, ale tři hodiny to netrvá, je to hodinu a [jméno] chce domů. Kontakt probíhá tak, že např. za synem přijede o víkendu na stadion a pak s ním třeba jde na pizzu, vždycky je to mimo bydliště. Výživné obžalovaný hradí nepravidelně, se zpožděním. Komunikace mimo syna, již není takové intenzity, je to omezenější a v souvislosti s touto věcí byl

naposledy konflikt vloni v létě na parkovišti před kanceláří, kdy obžalovaný řval, že ona je blázen, že na ni vezmou znalce, že to všechno tady otočí a poškodí ji pracovně, udělá jí ostudu. Paní [jméno] [příjmení] je její maminka, s obžalovaným komunikovala 18.4. Ona byla doma, když tam obžalovaný přijel. Neví, zda byla u nějakého konfliktu či telefonátů, rodičům ty věci moc říkat nechtěla, aby jim neublížila. Maminka s nimi nebydlí ve společné domácnosti. Ten den tam byla proto, že 11.4 zemřel otec, tak aby nebyla sama. [jméno] [příjmení] je její kamarádka z [obec], již ze základní školy, často se s ní stýkala, a to i v rozhodném období, ona o těch problémech věděla, svěřovala se jí. V době, kdy byl zákaz styku s ní, tak v několika případech obžalovaný syna přivezl k [jméno]. V jednom případě vyžadoval, aby tam přijela ona, jinak ho nepředá, vynucoval si její přítomnost. Přijela, vzala [jméno] a zašla do drogerie. [příjmení] [příjmení] mu vysvětlovala, že je to v pořádku, že jsou takto domluvené, ale nechtěla mu klást odpor, nevěděla, jak zareaguje, zda něco neudělá, měla strach o syna. [jméno] [příjmení] je asistentka z advokátní kanceláře. Průběh nějakých událostí zná, protože v práci je s ní často. Od začátku viděla, co se dělo. [jméno] také přebírala, a také došlo k situaci, že jí ho odmítl předat a vynutil si její přítomnost. Byla u toho telefonátu [číslo], stála u jejího stolu, viděla její reakci, poté jí i telefonovala. Obžalovaného zná. Paní [jméno] [příjmení] je její klientka a pana [příjmení] dlouhodobá známá. Kolem září 2017, kdy začal být s [jméno] sám, k ní často jezdil na Moldavu na hotel, [jméno] si hrál s jejími dětmi. Ona průběh událostí sledovala a také ji upozorňovala, že obžalovaný je divný. Ukazovala jí některé SMS zprávy, s některými událostmi se svědkyni svěřovala. O průběhu věcí ví. K dotazu, jakým způsobem jí jednání obžalovaného ovlivňovalo život, uvedla, že to bylo peklo, nemohla se soustředit na práci, na děti. Musela omezit pracovní a denní režim. Měla neustále strach z toho, kdy zazvoní telefon. Když šla do kanceláře, pořád koukala kolem sebe, u parkoviště, jestli zase uvidí to modré auto. Bylo to něco hrozného, přála si, aby to již skončilo. Pořád nechápala, proč to dělá, když syna vídal. K dotazu, zda 18.4. na náměstí byli nějakí další lidé, uvedla, že lidé tam byli, ale ona se soustředila na syna. Bylo to v 15.30 hodin, nikoho si nevybavuje. Rychle tam přijela, nerozhlížela se a vzala syna. K dotazu obžalovaného, kolikrát na ni plivnul, uvedla, že opakovaně k nohám, několikrát, neví kolikrát, nepočítala to. Bylo to před klukem, na parkovišti, na stadionu v [obec]. Plival jí pod nohy. Když měla policejní ochranu, syna si předávali prostřednictvím třetí osoby. Obžalovaný namítal, že v době policejní ochrany se viděli na zimním stadionu a v [obec]. Svědkyně uvedla, že v době krátkodobé ochrany od policie, měla doporučení, že se s ním má stýkat dál, kdyby se něco dělo, že má zmáčknout pager. Pak bylo usnesení soudu, kterým byl zakázaný styk. V rámci tohoto měsíčního usnesení, kdy byl styk zakázán, chtěla, aby se synem byl, ne s ní a s [jméno], proto prostřednictvím [jméno] [příjmení] nebo [jméno] [příjmení] docházelo k předávání. Ona se s ním nestýkala.

Svědkyně setrvala na tom, že jí obžalovaný opakovaně řekl, že ji zlikviduje profesně i osobně. Když dostal předvolání k tomuto hlavnímu líčení, takto po [obec] také vykřikoval. Nebyla však schopna uvést žádné konkrétní jméno svědka, který by to slyšel. Svědkyně uvedla, že obžalovaného poblíž její kanceláře viděla paní [příjmení] i asistentka. Přece není možné, aby 3-krát za den projížděl parkoviště. Žádné setkání na parkovišti nepovažuje za náhodné. On tam vždycky čekal, jednou dokonce z [obec] náměstí až do ulice [příjmení], což je cca 800 metrů, za ní utíkal k autu.

4. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že zná poškozenou i obžalovaného. Žili v družském vztahu a mají syna [jméno]. Neví, kdy se rozešli, je to rok a půl, možné dva roky. Poté, co jejich vztah skončil, byla v kontaktu s poškozenou. Svěřovala se, jak probíhá vztah po rozchodu. Stěžovala si na chování obžalovaného. Preposílala svědkyni od něj SMS zprávy. Stěžovala si, že je hrubý, ošklivý. Jednou mluvila o tom, že na ni najížděl autem. SMS zprávy, které četla, byly ošklivé ve vztahu k ní. Co se týká dětí, [obec] má své děti rád, děti se to netýkalo. Jemu se jednalo o dítě, aby ho viděl. Pokud byl vydán zákaz přibližování, zprostředkovávala kontakt mezi obžalovaným a jeho synem. Předávala ho 2-krát, jednou v práci a jednou a u ní před domem. Předání proběhla v klidu. Poškozená k jednomu předání musela přijet, protože [jméno] začal brečet. [jméno] nic nebylo, prostě začal brečet. [jméno] by byl v pohodě, normálně by ho převzala a všechno by bylo

v pohodě. Bylo to tak, že [jméno] brečel a pan [příjmení] jí ho nechtěl předat. Bylo to tak chaotické, že ani neví, co obžalovaný chtěl, najednou přijela poškozená. Druhé předání u ní doma proběhlo v pořádku. U telefonátů mezi obžalovaným a poškozenou přítomna nebyla. Poškozená si stěžovala na to, že obžalovaný jí nedá pokoj, pořád jí psal SMS zprávy. Jednou jí poradila, ať mu hrubě napíše, ať jí dá pokoj. I když mu to napsala hrubě, nenechal ji. Je přesvědčena o tom, že si myslel, že když odejde z domácnosti, tak poškozená ho bude chtít zpět, ale zjistil, že to tak nebude. U žádného pronásledování z jeho strany přítomna nebyla, jenom jí to poškozená říkala. Ničeho svědkem nebyla, všechno ví zprostředkovaně. Nebyla přítomna incidentu na litvínovském stadionu, nadávkám, to ví pouze zprostředkovaně. K dotazu, co jí poškozená řekla k události z dubna 2018 na litvínovském náměstí, uvedla, že poškozená byla hodně vystresovaná, tenkrát byl vystresovaný i [jméno], muselo se tam něco stát. Neví, nebyla u toho. Slýchává, že obžalovaný bere drogy. K dotazu, jak se k rozchodu stavěla poškozená, uvedla, že měla obavy z toho, co může po rozchodu nastat. [příjmení] se, že výhrůžky přerostou v napadení.

5. Svědkyně [jméno] [příjmení] sdělila, že pracuje jako asistentka v advokátní kanceláři u poškozené. Pracuje zde 9 let. Obžalovaného osobně nezná. O jejich vztahu si myslí, že na začátku fungoval, ale poté, co se rozešli, pan [příjmení] začal paní doktorku atakovat, psal jí několik desítek zpráv denně, osočoval ji různě, nadával jí, vyhrožoval jí, což bylo patrné ze SMS zpráv. Psal i o jejich rodičích, že jim vypláchne žaludek a takové typy zpráv zasílal, ona z toho byla ve stresu, několikrát v kanceláři brečela, několikrát musela poškozené rušit program, protože byla vyřízená, musela třeba i z kanceláře odjet. Ona osobně se s obžalovaným do konfliktu přímo nedostala. Jednou šla po městě, pana [příjmení] pozdravila, on poté poškozené psal, co si to dovoluje na něj házet hubu, že kdyby byla chlap, že jí nakope prdel. Poškozená jí tu SMS zprávu i přeposílala. Poté psal nějakou SMS zprávu, že jel kolem autobusem, zda ho svědkyně vyfotila, aby to poškozené mohla hned říct. Jednou měla od něho přebírat [jméno], protože měl zákaz vstupu. [jméno] k ní normálně šel a pan [příjmení] řekl, že ne, že chce mluvit s poškozenou, ať okamžitě přijde. Říkala mu, že ne, že má pouze pokyn převzít syna, že ona s ním nemá přijít do kontaktu, on si trval na svém a musela poškozenou zavolat. Jinak by syna nepředal. Chlapec neměl problém jít s ní, podle ní nebyl důvod přivolávat poškozenou. V době, kdy neměl domluvenou schůzku, obžalovaného několikrát viděla poblíže kanceláře. Z okna kuchyně ho viděla, že jde kolem. Poté jí poškozená říkala, že on přijel a šel za ní na parkoviště. Neví, proč ji takto kontaktoval. Myslí si, že syn byl pro něj pouze prostředek, protože poškozená mu kontakt se synem umožňovala. V tomto směru mu poškozená stoprocentně vyhovovala, i přesto, jak se choval. Pokud se týče události z 18.4 pak ví, že poškozená přišla z nějakého jednání do kanceláře, byla ještě oblečená. Začal jí zvonit telefon, zvedla to, volal pan [příjmení]. Ona najednou začala brečet, říkala, kde jsou, co se děje. Neslyšela druhou stranu, ví pouze, co říkala poškozená. Poté říkala, že neví, co má dělat, že musí jet do [obec], že obžalovaný jí říkal, ať okamžitě přijede, nebo že uvidí. Měla strach, protože obžalovaný měl u sebe [jméno]. Odjela pryč, z auta volala, protože chtěla sehnat číslo na OSPOD [obec]. Byly spolu v kontaktu, ona říkala, že už musí jít, že je hledá na náměstí, a poté jenom psala, že obžalovaný na ni zavolał policii, že se o syna nestará. Psala SMS zprávy, že šla na OSPOD a do večera byla na policii. Druhý den měla program, který musela zrušit, nějaké věci zajistil Mgr., kolega, to se stalo opakovaně. Ví o tom, že pan [příjmení] měl napadnout nějakého pána, ohledně této věci paní [příjmení] kontaktoval několikrát. K dotazu, zda jí poškozená říkala o setkání v prosinci 2017 u McDonaldu, kde měli řešit s panem [příjmení] předchozí trestní věc, uvedla, že ano, obecně k tomuto říkala, že na ni naléhal, aby to nějak stáhla. Naléhal, myslel to, aby mu nějak pomohla z pozice obhájkyne. K dotazu, zda někdy obžalovaný volal na pevnou linku v kanceláři, uvedla, že ne, vždycky poškozenou kontaktoval na její mobilní telefon. K dotazu obžalovaného uvedla, že jí nikdy osobně nevyhrožoval, ani ji neatakoval. Obžalovaný k výpovědi uvedl, že nebyli s poškozenou domluveni, že by měl být syn předán paní asistentce. Syn na ni nebyl zvyklý, nebude cizí osobě předávat syna. K předávání byla domluvena paní [příjmení] a paní [příjmení]. Pokud přišel do kanceláře, tak jediné po domluvě. Dle svědkyně předával v kanceláři syna v době, kdy platil zákaz kontaktu.

6. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že zná obžalovaného i poškozenou. Ví o tom, že se v červnu 2017 rozešli. Poté se občas vídala s obžalovaným, s poškozenou se vídala pouze pracovně. S obžalovaným se občas potkali na kávě, její druhé dítě chodí do školy v [obec]. S obžalovaným jsou kamarádi, známí. Poté se dlouho neviděli. Až v období, kdy začala s rodinou být více v [obec], a nejezdili na Moldavu, kde trvale žije a podniká, tak se zase potkávali. Pana [příjmení] vídala i v době, kdy měl u sebe [jméno]. Jeho vztah se synem byl hezký, bez problémů. Někdy spolu trávili odpoledne, protože má také malé děti. To volala poškozené, že jsou v pořádku. Jednou se obžalovaný opozdil, měl předat dítě a nebylo to jeho vinou. K dotazu, zda s obžalovaným mluvili o vztahu s poškozenou, uvedla, že se o tom bavili. Obžalovaný se k tomu moc nechtěl vyjadřovat, bere to tak, že je to jejich vztah. Mohla si vyslechnout jednu stranu, druhou stranu, ale hodnotit to nechtěla. Chápala obě strany. Asi tam vznikl komunikační šum, každý měl na další spolužití svůj vlastní názor a chtěl vztah posouvat. Takto vnímala. Poškozená chtěla, aby si obžalovaný našel práci, ale bylo to těžké. Ze začátku měla z obou pocit, že by chtěli, aby vztah pokračoval, ale nedokázali si vyhovět. S obžalovaným o konci vztahu nemluvili. Nedokáže se vyjádřit, zda některý z nich chtěl v ukončeném vztahu pokračovat. Poškozená se jí ptala, zda se s obžalovaným vídá, psala SMS zprávy, zda se viděli. Poté z jejího chování vycítila, že to již nechce dávat dohromady. Jednou jí poškozená volala, že neví, co má dělat, že jí volal někdo z [obec], ať si dá na [jméno] pozor, že je v nějakém stavu, brečela do telefonu, co má dělat. U této situace nebyla, nevěděla, co se děje. Asi v průběhu dvou hodin přišla i jí zmatená SMS zpráva, které nerozuměla. Byla to zpráva z nějakého jiného telefonu, již si to nevybavuje. Obžalovaný jí snad pak říkal, že to nebylo pro ni. Asi ani nevěděl, že to poslal jí. S obžalovaným se neviděla pravidelně, občas se sešli na kávě v [obec]. Žádnému konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou přítomna nebyla. K dotazu, zda jí někdo líčil, že jejich další vztah je konfliktní, uvádí, že spíše poškozená. Popisovala jeden incident, u kterého osobně nebyla. Strašně brečela do telefonu, nemohla se uklidnit, že se u ní doma něco odehrálo. Od té doby byla odtazita. Myslí, že to byla ta chvíle, kdy se to v ní zlomilo a začala to řešit jinak. Tou situací byla vyděšená, řekla, že se odehrálo něco u nich doma, asi s jejím starším synem, přesně již neví. V jednu dobu probíhal zákaz přibližování se obžalovaného k poškozené. K dotazu, zda někdy asistovala u předání [jméno] mezi rodiči, uvedla, že osobně ne, na to neměla čas. V období, kdy [jméno] přišel za nimi, synovi se věnoval, byli spolu venku, chodili na procházky, byli v Německu. Poškozená jí ukazovala SMS zprávy od obžalovaného, kterým kolikrát nerozuměla. Zřejmě se neměla komu svěřit, nebo chtěla, aby svědkyně [jméno] domluvila, aby to mezi nimi probíhalo v klidu. Poškozená i volala, že se sešli, jak to probíhalo. Ví o situaci v [obec], kdy se pohádali. Obžalovaný měl tehdy u sebe syna, pohádali se a on měl zavolat policii na [jméno], že je malý nějaký divný. Poté popisovala, že byli v pizzerii a proběhlo to v klidu. Poškozená jí říkala, že jí obžalovaný vyhrožoval. Vyhrožoval jí slovně, že někde v [obec] v McDonaldu proběhla nějaká schůzka a při této jí vyhrožoval, že si to s ní vyřídí. Ona se jí v té době svěřovala. Z obžalovaného měla chvilku strach. Nevybavuje si důvod, proč jí měl obžalovaný v McDonaldu vyhrožovat. Původně se sešli proto, aby se domluvili na tom, jak vše bude pokračovat dál a skončilo to takhle. Poškozená říká svoji verzi, s [jméno] se o tom nebavila. Myslí, že to říkala bezprostředně po té schůzce. Zná i obžalovaného, ví, že to nemá jednoduché. Pomáhala mu najít práci. Problém byl v tom, že [jméno] šel do školky a [jméno] chtěla, aby se obžalovaný začlenil do chodu domácnosti. Byl na dvou pohovorech, je těžké sehnat si práci, žádnou nenašel. Protože toho má sama hodně, tak se tomu poté již nevěnovala.

7. Za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného byl v hlavním líčení dle § 211 odst. 6 tr.ř. čten úřední záznam ze dne 20.4.2018 o podání vysvětlení sv. [jméno] [příjmení] (matka pošk. [příjmení]). Ta v přípravném řízení uvedla, že mezi obviněným a poškozenou došlo dne 30.6.2017 k rozchodu, neboť vztah přestal fungovat. Poškozená umožňovala obviněnému kontakt s jejich společným synem [jméno]. Byli domluveni, kdy bude obviněný syna vyzvedávat ve školce a trávit s ním čas. Někou dobu toto fungovalo. Výhrůžkám, vydírání, vyhrožování či pronásledování přítomna nebyla, avšak ví od dcery, co jí obviněný prováděl. Dne [datum] přibližně v 16:00 hod. byla doma (pozn. soudu - u dcery) se starším vnukem [jméno]. U vrat garáže se objevil obviněný a ptal se, kde

je mladší vnuk [jméno] a dcera [jméno]. Přitom ten den obviněný [jméno] vyzvedával ve školce a byl s ním venku, než došlo k incidentu v [obec], o kterém jí později řekla poškozená. Obviněný se jí ptal, kde je [jméno] a jak se má, a říkal jí, že vnuk zvracel špenát a že se klepal. Svědkyně nevěděla, o čem mluví, obviněný mluvil scestně. Řekla mu, že doma kromě ní a [jméno] nikdo není a odešla domů. Obviněný ještě chvíli postával venku a pak odešel. Zdál se jí takový jiný, pořád říkal, že [jméno] zvracel. Když přišla dcera s [jméno] domů, tak se jej ptala, jestli zvracel a on říkal, že ne, byl zcela v pořádku. Dcera se však klepala ze stresu a asi i ze strachu a řekla jí, co obviněný v [obec] udělal, že jí vyhrožoval, že ji zničí, zlikviduje, křičel na ni a vulgárně ji urážel, ačkoli na náměstí bylo plno lidí, kteří kolem procházeli a dívali se na ně. Tohoto jednání se dopustil před vnukem [jméno]. Od dcery dále ví, že obviněný vyhledává její přítomnost, několikrát doma u nich zvonil, pořád jí píše SMS a telefonuje. O tom, co se stalo v [obec], neví, ani o tom, že by obviněný užíval drogy. Ke svědkyni se obviněný vždy choval slušně a nic si na ni nedovolil.

8. Za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného byly v hlavním líčení čteny znalecké posudky zpracované v přípravném řízení dle § 211 odstavec 5 tr.ř. Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracovala MUDr. [jméno] [příjmení] na obžalovaného, tento netrpí v současnosti duševní poruchou v pravém smyslu slova, ani v době, kdy se měl zločinu dopouštět, takovou poruchou netrpěl. Je osobností integrovanou, smíšeně poruchovou, s intelektem orientačně v pásmu normy. Ovládací i rozpoznávací schopnosti obviněného v době páčání činu byly zcela zachované. Pobyt obviněného na svobodě není nebezpečný z úzce psychiatrického hlediska. Znalkyně v současnosti nenavrhuje ochranné léčení protitoxikomanické, psychiatrické, ani jiné opatření. Nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Duševní stav obviněného je v současnosti stabilizovaný, od doby spáchání činu u něj nedošlo k rozvoji žádné duševní poruchy. Je schopen chápat smysl trestního stíhání, je schopen i plnohodnotné účasti na trestním řízení. Závěrem svého posudku si znalkyně vyhradila možnost znalecký posudek doplnit, pokud by došlo ke změně psychického stavu obviněného.

Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie Mgr. [jméno] [jméno], který zpracoval na poškozenou [jméno] [příjmení], je tato nadprůměrně inteligentní, má kvalitní všeobecný přehled, v sociální situaci se orientuje velmi dobře, umí dobře odhadnout vývoj situace. Úsudek je formován racionální, tak i emoční složkou. Celková úroveň rozumových schopností, včetně složky paměti, odpovídá vzdělání, nebyl zjištěn patologický deficit, který by svědčil o závažné psychopatii. Osobnost poškozené je bez projevů narušené integrity. Konstituce osobnosti je relativně silná, stabilní, s převahou extroverze. V zátěži se prosazují spíše neurotické obranné mechanismy, vytěsnění a racionalizace. Reaktivitu ovlivňuje primárně sangvinický temperament. Vůči okolí se dokáže dobře prosadit, pod tlakem může být až dogmatická. Uvedené svědčí o rozvinutých vůdčích schopnostech. Emoční reakce jsou přiměřeně stabilní, reaktivita je také ovládána intelektem a dostatečně zralou osobností. Morální vývoj je na vysoké úrovni, hodnoty jsou zralé, integrované a zřejmě i z běžného života posuzované. V osobnosti nebyla zjištěna psychopatologie. Poškozená je schopna správně pochopit situaci. Rozumí tomu, co se děje v jejím okolí, kontakt s realitou není narušen. Uvedené nebylo zjištěno ani anamnesticky. Lze tedy předpokládat, že v době, kdy mělo docházet k šetřeným skutkům, byla v kontaktu s realitou, neměla závažně narušené vnímání, myšlení ani kognitivní funkce. Prožité skutečnosti si dokáže dobře zapamatovat a adekvátně reprodukovat. Zjištěná úroveň rozumových schopností, včetně paměťových, je dostatečná k podání svědecké výpovědi. Ani v osobnosti se u posuzované neprojevily takové charakteristiky, které by podstatně snižovaly obecnou věrohodnost. Poškozená nemá sklon ke lži, zkreslování vlastních prožitků nebo agravací následků. Obecná věrohodnost není u posuzované snížena. Výpověď posuzované nemá charakter lživé výpovědi, ani výpovědi podle návodu jiné osoby, či výplodu fantazie. Ve výpovědi převažují charakteristiky zachované specifické věrohodnosti. Podávané informace jsou v souladu s vybavováním si reálného zážitku z paměti, s emoční zaangažovaností nechyběla přirozená fragmentace, vegetativní doprovod a mírná nejistota v některých faktech. Ve faktech nebyly zřejmé rozpory. V jednotlivých oblastech kritérií

jsou zachovány obecné charakteristiky věrohodnosti a motivace k výpovědi. Snížení je ve zvláštních obsazích (především v souvislosti s popisem SMS zpráv). V případě hodnocení výpovědi jako celku, jednoznačně převažují znaky specifické věrohodnosti. Případný negativní vliv na věrohodnost výpovědi poškozené může mít především větší emoční zaangažovanost posuzované v dané věci. Emoce obecně snižují objektivitu výpovědi, posuzovaná je však schopná i dostatečně věcného přístupu, má dobrou orientaci na fakta, která jsou stabilní součástí výpovědi. Výpověď lze hodnotit jako vyváženou. Mírné snížení věrohodnosti je také v souvislosti s větším důrazem na přesnost formulace, uvedené pak v důsledku snižuje spontaneitu. Ve výpovědi převažují kritéria specifické věrohodnosti výpovědi. V osobnosti poškozené nebyly zjištěny sklony k hostilitě nebo mstivosti. Případné lživé obvinění není v souladu s osobností poškozené. V rámci vyšetření nebyly zjištěny motivy pro křivé nařčení. U poškozené nebyly zjištěny projevy syndromu týrané osoby. Z celkového kontextu je zřejmé, že se posuzovaná dokázala dostatečně vymezit a prosadit, projevovala se stenicky, měla kontrolu nad hospodařením rodiny, velmi dobře se orientovala v komunikaci s úřady, byla schopna ukončit soužití bez projevů závislého vztahu. U posuzované byly zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy, která se rozvíjela v důsledku jednání bývalého partnera. Symptomy bylo možné identifikovat anamnesticky. Jedná se především o zvýšenou ostražitost až hypervigilitu, úlekovou, úzkostně depresivní projevy, vyhýbavé chování. Intruzivní myšlenky a vzpomínky jsou vázány na prožité události s obviněným, které poškozená vnímala jako ohrožující, tedy výrazně stresující. U posttraumatické stresové poruchy lze identifikovat spouštějící stresor, tím je v tomto případě osoba obviněného. S časovým odstupem a redukcí podobných zážitků potíže spontánně ustupují. Z hlediska klinické psychologie lze tedy následky hodnotit jako přechodné a méně závažné.

9. Důkazní situace je doplňována listinnými důkazy, a to protokolem o ohledání místa činu s mapkami a fotodokumentací, protokolem o zadržení, fotografiemi mobilního telefonu zn. Nokia, úředním záznamem o neexistenci kamerového záznamu z 18.4.2018, úředním záznamem o předání USB flash disku poškozenou a následným přepisem SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, úředním záznamem policejního orgánu z 5.12.2017, stejnopisem usnesení zdejšího soudu z věci 36 Nc 34002/2017, stejnopisem usnesení a rozsudku z věci zdejšího soudu 21 Nc 3767/2017, vyhodnocením telekomunikačního provozu mezi mobilními čísly užívanými poškozenou a obžalovaným, stejnopisem rozsudku Okresního soudu v Teplicích sp.zn. 23T 74/2012 s usnesením o osvědčení, stejnopisem usnesení o postoupení věci ve věci Okresního soudu v Mostě sp.zn. 6T 22/2018, přehledem vyplacených dávek, zprávou Úřadu práce [obec], zprávou OSSZ Teplice, výsledky finančního šetření, výpisem z přestupkového rejstříku a z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob. Byl konstatován trestní příkaz, dále rozsudek Okresního soudu v Teplicích č.j. 5T 15/2018-45 ze dne 27.6.2018 a protokol o veřejném zasedání u Krajského soudu v Ústí nad Labem o projednání odvolání ze dne 23.1.2019 sp.zn. 6To 360/2018.

10. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že skutky uvedené ve výroku o vině se staly a spáchal je obžalovaný. Obžalovaný nepopírá, že poškozenou po skončení vztahu v červnu 2017 kontaktoval. Jeho zájem byl však čistě směřován na syna. Proto psal poškozené [příjmení] zprávy. Nemohl s ní být, tak psal zprávy. Pokud se vyskytoval v blízkosti jejího pracoviště, tak je to proto, že se kancelář nachází v centru [obec]. Poškozené nikdy nevyhrožoval, nikdy ji fyzicky nenapadl. Nepoužívá vulgární slova. Naproti tomu poškozená uvedla, že obžalovaný ji po skončení vztahu nadále kontaktoval, a to nad rámec nutných domluv ohledně syna. Styk otce se synem si upravili tak, že byl pravidelný bez nutnosti její asistence, nebylo potřeba, aby jí psal a volal. Obžalovaný od září 2017 stupňoval své nevyzpytatelné chování, které se vyhrlo, a proběhl útok na pana [příjmení], trenéra staršího syna. Ke skutku pod bodem 1) výroku o vině obžalovaný nepopírá, že v prosinci 2017 proběhla schůzka v McDonaldu v [obec]. Dle jeho verze u ní byly obě děti poškozené. Podle poškozené se sešli jen oni dva, aby si vyřešili vzájemné vztahy po skončení policejní ochrany a opatření soudu o zákazu styku. Dle poškozené na ní obžalovaný žádal, aby nevypovídala v trestní věci, pro kterou mu v té době bylo sděleno

obvinění. Vyhržoval jí, že ji jinak profesně i osobně zničí. Ze schůzky odešla. Měla strach, obžalovaný se choval divně, podle jejího názoru bral drogy. Obžalovaný výhrůžky popřel. Uvedl však, že poškozená na jeho „klidná“ slova reagovala dotazem, zda jí vyhrožuje. Soud byl v důkazní situaci omezen tím, že k věci nemohl vyslechnout žádného přímého svědka. Sv. Boudišová ve své výpovědi potvrdila, že byla o schůzce informována bezprostředně po ní poškozenou, která jí ji popsala shodně s tím, jak uvedla soudu. Výpověď poškozené je neměnná. Vypovídá o napjatém vztahu mezi ní a obžalovaným. Poškozená na výpovědi setrvala, uvedla, že nemá důvod lhát. Dle závěrů znalce klinického psychologa v době, kdy mělo docházet k šetřeným skutkům, byla v kontaktu s realitou, neměla závažně narušené vnímání, myšlení ani kognitivní funkce. Prožité skutečnosti si dokáže dobře zapamatovat a adekvátně reprodukovat. Zjištěná úroveň rozumových schopností, včetně paměťových, je dostatečná k podání svědecké výpovědi. Ani v osobnosti se u posuzované neprojeví takové charakteristiky, které by podstatně snižovaly obecnou věrohodnost. Poškozená nemá sklon ke lži, zkreslování vlastních prožitků nebo agravaci následků. Obecná věrohodnost není u posuzované snížena. Výpověď posuzované nemá charakter lživé výpovědi, ani výpovědi podle návodu jiné osoby, či výplodu fantazie. Ve výpovědi převažují charakteristiky zachované specifické věrohodnosti. Za tohoto stavu soud vycházel z výpovědi poškozené, která je logická, jeví se reálná a je neměnná. Nebylo shledáno, že by poškozená obžalovanému přitěžovala nad rámec popisu reálné situace. Neuvádí, že by ji obžalovaný ubližoval, fyzicky napadal, týral syna apod., což by bylo možno očekávat při lživé a křivé výpovědi bývalé partnerky, která se snaží zbavit nepohodlného otce dítěte. Oba uvedli, že se snaží i v současné době o to, aby vztah mezi nimi coby rodiči společného dítěte fungoval. Probíhá kontakt obžalovaného se synem, i když je omezen. Žádné další trestní stíhání poškozená neiniciovala a o žádném dalším nevhodném či protiprávním jednání obžalovaného vůči ní či další osobě ani při výpovědi před soudem nehovořila. Soud tak má za to, že i s ohledem na množství SMS zpráv, které obžalovaný poškozené zaslal a které hodnotí níže a s ohledem na neměnnou výpověď poškozené, která se bezprostředně po činu svěčila sv. Boudišové, lze při popisu skutku vycházet z výpovědi poškozené. Je třeba přihlídnout k závěrům znaleckého posudku z oboru klinické psychologie o tom, že u posuzované byly zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy, která se rozvíjela v důsledku jednání bývalého partnera. Symptomy bylo možné identifikovat anamnesticky. Jedná se především o zvýšenou ostražitost až hypervigilitu, úlekovou, úzkostně depresivní projevy, vyhýbavé chování. Intruzivní myšlenky a vzpomínky jsou vázány na prožité události s obviněným, které poškozená vnímala jako ohrožující, tedy výrazně stresující. U posttraumatické stresové poruchy lze identifikovat spouštějící stresor, tím je v tomto případě osoba obviněného. Z usnesení zdejšího soudu ve věci [spisová značka] je zřejmé, že obž. [příjmení] byl řešen v dalším trestním řízení, kdy se měl dne 23.10.2017 dopustit výtržnictví, a to na poškozených [jméno] [příjmení], se kterým měl incident, následně dne 25.10.2017 přečinu vydírání na poškozené [příjmení]. Soud dne 26.7.2018 věc postoupil jako přestupek. Pokud tedy obžalovaný v prosinci 2017 poškozenou, která na něho podala trestní oznámení a v té době probíhalo vyšetřování ze strany policejního orgánu, nutil, aby odmítla ve věci svědecky vypovídat jako osoba blízká, jinak ji profesně a lidsky zlikviduje, pak takové jednání naplňuje znaky zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr.zákoníku, neboť jiného pod pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a spáchal takový čin na svědkovi. Je nepodstatné, že soud následně věc neposoudil jako přečin či zločin a věc postoupil k přestupkovému řízení. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil v úmyslu minimálně nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku a ve stavu přičetném. Jednání je společensky škodlivé, když obdobného jednání se měl dopustit již v říjnu 2017 na shodné poškozené. Proto jej soud uznal vinným. U skutku pod bodem 2) výroku o vině obžalovaný doznal, že poškozenou kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv i po rozpadu vztahu. Byly to běžné SMS zprávy, které se týkaly záležitostí kolem syna. Nemá za to, že by jejich množství bylo nad běžný rámec. Neměl jinou možnost, jak s ní být v kontaktu. Poškozené v nich nijak nevyhrožoval, nebyl vulgární. Pokud mu soud citoval obsah SMS zprávy, jejíž přepis je založen na čl. 203, „jebe, jebe, co ti jebe, kokota si budu honit i v [obec] na lavičce“, tak na něco reagoval, jedná se o přepis písničky od Rythmuse. Z výpisu, který policejní orgán učinil z podkladů

dodaných poškozenou, vyplývá, že obžalovaný poškozené psal nesrovnatelně více SMS zpráv, než ona jemu. Některé nejsou zcela srozumitelné, např., „Ahoj! Ty nemluvíš se mnou? Mám něco nového? Vzdýt jsem ti říkal, že ja mam více casu jsi všímat debilit a co jse na to nalepilo. POZOR [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], a ty mezi tou bandou zloděju muzes byt ohrozena taky. Je to Blacaut! Chape jinak? Ahoj“ (čl. 152). Z obsahu SMS zpráv je zjevné, že se netýkají záležitostí kolem předávání syna. Poškozená odpovídá výjimečně, vyhýbavě, omezuje se na komunikaci o synovi. Z výpisu na čl. 224 je nesporné, že ze strany telefonního čísla užívaného nesporně obžalovaným [číslo], bylo vůči číslu [číslo], které užívá poškozená v období od 24.3.2018 do 18.4.2018 (tedy necelý měsíc!) směrováno 265 kontaktů prostřednictvím SMS zpráv či hovorů, opačným směrem to bylo 56 kontaktů. Poškozená uvedla, že ji neustále telefonáty a SMS zprávy od obžalovaného obtěžovaly, bála se, nerozuměla tomu, co píše. Měnila kvůli němu svůj denní režim, musela odcházet ze zaměstnání, byla vystresovaná, nemohla se soustředit na výchovu synů. Opakovaně žádala obžalovaného, aby svůj zájem omezil pouze na syna, což se nestalo. Po incidentu z října 2017 se obžalovaného bála, nepřála si kontakty. Syna si s ním předávala na veřejných místech a omezila komunikaci s ním. Pohyboval se blízko jejího bydliště a pracoviště. Dne 5.12.2017 žádala o asistenci Policii ČR, když se obžalovaný ve večerních hodinách pohyboval u jejího bydliště a zvonil na zvonek. Dne 18.4.2018 okolo 15,30 hod. jí obžalovaný volal, mluvil o synovi. Prikázal jí, aby se dostavila okamžitě do [obec]. Ona tam jela, syn byl vystrašený. Obžalovaný byl podle jejího názoru pod vlivem drog. Obvinil ji, že se o syna nestará. Proto odjela na OSPOD v [obec], aby bylo zřejmé, že je syn v pořádku. Mezitím ji kontaktovala Policie ČR, kterou přivolal obžalovaný. V době výslechu na policii jí obžalovaný mnohokrát volal. Při telefonátu okolo 15,30 hod. jí vyhrožoval likvidací. Na náměstí v [obec], kde se pohybovalo více lidí, jí vulgárně nadával. Bála se ho, bála se o sebe a děti. Proto z místa ujela, když předtím schovala syna do auta. Synovi nic nebylo, byl vystrašený, ale žádné zdravotní obtíže, které popisoval obžalovaný, neměl. Obžalovaný uvedl, že syn byl divný, proto žádal, aby poškozená přijela. Popřel, že by jí vyhrožoval a nadával. Ona mu telefonovala první. Pokud mu z výpisu na čl. 231 bylo argumentováno, že kontakty přicházely v době od 15,30 hod. výhradně od něho, tak si to nepamatuje, událostí bylo více. Poškozená na své výpovědi setrvala. Její vyjádření je v souladu s výpisem telefonních hovorů a se závěry znaleckého posudku z oboru klinická psychologie. Na čl. 199 je úřední záznam o zásahu policejní hlídky v místě bydliště poškozené dne [datum] ve 22,35 hod., kdy před domem nebyl nikdo zastížen. Dle úředního záznamu kamery umístěné na náměstí v [obec] nezachytily projednávaný incident. Sv. [příjmení] sdělila, že dne 18.4 se obžalovaný dostavil do bydliště její dcery, pošk. [příjmení], a ptal se na svého syna a její dceru. Mluvil zmateně. Sv. [příjmení] potvrdila vyjádření poškozené, že byla přítomna tomu, když přijímala dne 18.4 hovor od obžalovaného. Svědkyně sdělila, že poškozená byla vystrašená, ihned odjela do [obec]. Změnila pracovní plány. Pak jí zjišťovala telefonní kontakt na OSPOD [obec]. Protože poškozená byla na policejním výslechu, měnila jí na druhý den pracovní program. Musel ji zastoupit kolega z kanceláře. Tato svědkyně potvrdila, že obžalovaného vídala u kanceláře poškozené v době, kdy neměl domluvenou schůzku. Poškozená uvedla, že obžalovaný žádal její přítomnost. V době, kdy platilo soudní nařízení o zákazu přibližování se, tak se snažila mu prostřednictvím třetích osob zajistit kontakt se synem. Proto požádala sv. [příjmení] a [příjmení] o to, aby zajistily předávání syna. Sv. [příjmení] a [příjmení] uvedly, že měly pokyn nezl. [jméno] od obžalovaného převzít. Ten to odmítl s tím, že žádá přítomnost poškozené, jinak syna nepředá. Proto musela poškozená přijet a syna si od něho převzít. Poškozená situaci od října 2017 do dubna 2018 shrnula jako nepříjemnou, obtěžující, stresující, bylo to dlouhodobé. Bála se o sebe a své děti. Obžalovaný se choval nevypočitatelně, podle jejího názoru byl pod vlivem drog. Psal nesmyslné zprávy, cítila se ohrožená. Byla omezená ve svém způsobu života, musela měnit svůj pracovní a osobní program. Její vyjádření je v souladu s výpověďmi slyšených svědkyň a závěry znaleckého posudku z oboru klinická psychologie. Obžalovaný se snaží záležitost bagatelizovat. Například uvedl, že nepoužívá vulgaritu, což je však vyvráceno obsahem jeho SMS zpráv vůči poškozené, kdy používá slova jako kokot (čl.203), zasranou (čl. 204), naseru se, kurva (čl. 185), vykourit (čl. 178), debilů (čl. 168) apod. Obsah založených SMS zpráv a jejich rozsah svědčí vyjádřením poškozené a

vyvrací obhajobu obžalovaného, že se jedná o běžnou komunikaci bývalých partnerů ohledně společného potomka. Poškozená uvedla, že žádala obžalovaného, aby ji přestal pronásledovat (čl. 180), což odmítl. Obžalovaný tedy jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví, vyhledával jeho osobní blízkost, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a omezoval v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku a ve stavu přičetném. Jeho jednání je společensky škodlivé. Naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a,b,c,d) tr.zákoníku. Poškozená uvedla, že jí dne 18.4.2018 obžalovaný přikázal, aby přijela okamžitě do [obec], kde s ní chtěl řešit záležitost kolem syn. Vyhrožoval jí, že ji jinak udá na policii a sociálku a že ji zlikviduje. Jeho slova nebrala na lehkou váhu, bála se o syna a o sebe. Obžalovaný tedy jiného nutil pod pohrůžkou jiné těžké újmy, aby něco konal. Jednal v úmyslu minimálně nepřímém a jeho jednání je společensky nebezpečné. Naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku. Dále jí pak na místě veřejnosti přístupném, což [anonymizována dvě slova] v [obec] je, vulgárně nadával. Soudu se nepodařilo ztotožnit osoby, které by jeho jednání sledovaly. Obžalovaný jednal v úmyslu minimálně nepřímém a jeho jednání je společensky škodlivé, když tomuto byl navíc přítomen jeho nezletilý syn. Naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku, tedy na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnictví tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně, neboť pro přečin výtržnictví byl odsouzen v roce 2013 Okresním soudem v Teplicích ve věci [spisová značka]. Je nepodstatné, že předchozí odsouzení je osvědčeno. Slovem „napadl“ se nemíní jen fyzické násilí. Soud jej tímto skutkem, který nese znaky tří přečinů, uznal vinným.

11. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je nezaměstnaný, evidovaný na úřadu práce. Pobírá dávky hmotné nouze. Žije v pronajatém bytě. Je otcem nezletilého dítěte, které nemá ve své péči, má stanovenou výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně. Je rozvedený, nemajetný. Je osobou čtyřikrát pravomocně odsouzenou v trestním řízení na území České republiky. První odsouzení je pro loupež z roku 1998, další z roku 2011 pro vydírání a třetí z roku 2013 pro násilí na úřední osobě, nedovolené ozbrojování a výtržnictví. Tato odsouzení jsou osvědčena. Poslední odsouzení není dosud zapsáno v rejstříku trestů. Jedná se o rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.6.2018 č.j. [číslo jednací], kterým byl obž. [příjmení] odsouzen pro přečin ohrožování pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zákoníku. Byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců s odkladem na dva roky. Dále byl uložen trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení motorových vozidel na tři roky (čl. 316) Odvolání obžalovaného bylo projednáno Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 23.1.2019 (čl. 313) pod sp.zn. [spisová značka] a bylo dle § 256 tr.ř. zamítnuto.

12. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlížel soud ke kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 tr.zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Dále vzal v potaz jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný se dlouhodobě od září 2017 pokoušel zůstat v kontaktu se svou bývalou družkou. Jeho jednání šlo nad rámec běžné komunikace mezi rodiči společného dítěte. Poškozenou jeho pozornost omezovala, obtěžovala, obávala se ho vzhledem k výhrůžkám, které vůči ní pronesl. Obžalovaný své chování bagatelizoval, případně si nepamatoval. Při výslechu obžalovaný i poškozená uvedli, že jsou spolu nadále v kontaktu kvůli synovi, snaží se vztah znormlizovat, aby neškodili synovi. U poškozené se rozvíjela dle závěrů znaleckého posudku posttraumatická stresová porucha. Z hlediska klinické psychologie lze následky hodnotit jako přechodné a méně závažné. Soud trest ukládal podle nejprísnější trestní sazby zločinu vydírání dle § 175 odst. 2 tr.zákoníku (dvě léta až osm let). Trest byl ukládán jako souhrnný dle § 43 odst. 2 tr.zákoníku k odsouzení Okresního soudu v Teplicích sp.zn. 5T 15/2018. Soud musel vzít v potaz, že ve věci 5T 15/2018

byl původně vydán trestní příkaz, který byl obviněnému doručen dne 7.4.2018 (čl. 323), a proti kterému podal obviněný odpor. Proto nemohl být trest uložen jako souhrnný za oba žalované skutky, když druhý z nich se stal až dne 18.4.2018, tedy po doručení trestního příkazu. Je nepodstatné, že trestní příkaz byl po podání odporu zrušen. Soud má za to, že na obžalovaného postačí působit výchovným, tedy podmíněným trestem odnětí svobody. Předchozí odsouzení jsou osvědčena, ale jednalo se vždy o násilnou trestnou činnost. Proto uložil trest vyměřený nad dolní hranici trestní sazby v trvání dva a půl roku. Výkon trestu byl odložen na zkušební dobu tří roků (začala běžet právní mocí předchozího rozhodnutí, tj. 23.1.2019). Ze zrušovaného výroku o trestu z věci 5T 15/2018 soud převzal beze změny výrok o trestu zákazu činnosti. U skutku pod bodem 2) se jedná o tři přečiny, za které byl ukládán úhrnný trest dle § 43 odst. 1 tr.zákoníku. Obžalovaný je v evidenci úřadu práce a pobírá dávky hmotné nouze. Jeho bydlení není stabilní, žije v pronájmu. Podmíněný trest odnětí svobody mu byl uložen za skutek pod bodem 1) výroku o vině. Za tohoto stavu se soud rozhodl pro uložení alternativního trestu, a to trestu obecně prospěšných prací. Obžalovaný nepracuje, má tedy dostatek času vykonat uložený trest. Nesdělil žádné závažné zdravotní omezení. Dle sv. Boudišové si hledá zaměstnání. Trest byl stanoven ve výměře 200 hodin, tedy v horní polovině trestní sazby (50-300 hodin). Pokud by obžalovaný zaviněně trest nevykonal, bude soud rozhodovat o jeho přeměně v jiný druh trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 11. února 2019

JUDr. Šárka Tampová
předsedkyně senátu